

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel III. Hoe de Gardiaen sijne Religieusen heest gheorlost hen to andere plaetsen te vertrecken.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

Dat de Geusen/als sy dese henne blughte oft verftrop-
 inghe souden comen te hoozen / meynende dat de
 Catholijcken nu henne faecken al verlozen schicken
 en alle henne hope verlozen hebben van hen religie
 veur te staen / hen hozenen te meer souden op-
 steken: en ter contrarien / die inde ghemeynte noch Catho-
 lijck zijn / uyt der seluer oorzaeckē souden den moedt
 verliesen / ende niet meer dozien het veur-nemen
 der ketters tegen-staen / ghelijck sy gewoonlijck zijn /
 sulchs dat veur-seker de Stadt stracks in der Geusen
 maght soude comen. Ende dan soude de schuldt hier
 af op hem ende sijne Religieusen vallen / als die deur
 dese henne onmannelijcke verbaertheydt ende hae-
 stighe blughte den moedt der goeder borgeren bze-
 kende / souden schijnen de Stadt aen den vbandt
 verraden te hebben. Met dese woorden heeft hy
 doen-ter-tijdt die goedthertigheydt en sorg-vuldig-
 heydt van sijnen neue eenighl-sins te vreden ghe-
 stelt / daer-en-tusschen nergheringhs in achter-la-
 tende sijn officie te doen / vertroostende / leerende /
 vermanende nu sijn broeders ende andere vrienden
 appart / nu in't openbaer in sijne sermoonen de ghe-
 meyntheit versterckende in't Catholijck ghelooe / hen
 bemaenende dat-men daer inne moet verdueren /
 watter dock moghte ouer-comen / ende lieuer de
 doodt te steruen / dan eenighl-sins het ghelooe oft
 te loochenen oft te verlaten.

CAPITTEL III.

Hoe de Gardiaen sijne Religieusen heeft gheor-
 loft hen tot andere plaetsen te vertrecken.

Als nu dan / ghelijck ick in't beginsel gheseght
 hebbe / Doordrecht de naeste Stadt by Gorcom

ouer der Geusen sijde was ghecomen/ende dattet
ganschelijck al-soo schein te gheschieden / ghelijck
de menschen deur-gaens doen ghesint waren / dat
de selue tempeest ouer de by-liggende plaetsen oock
vallen soude: Nicolaus ander-werue van synen neue
vermaent zijnde dat hy sy seluen soude versien / en
heeft al-noch niet veur-ghenomen te vluchten: maer
nochtans beweeght deur het swaer ende teghen-
wordigh perijckel / heeft hem in handen gheghe-
uen de goude ende siluere vaten van sijn Clooster /
dienende totten Goddelijcken dienst / om de selue te
verberghen in het huys van synen vader / des-selfs
Nicolai swagher / wiens naem was Hessel van Est.
D'welck hy oock all-doen ghedaen heeft. Het was
doen den 24. dach Junij / feest-dagh der ghebor-
ten van S. Jan Baptist. Maer des anderen daeghs
Nicolaus weder-om bepepsende dat de selue
schat al-daer niet wel versekert en was / om dies
wille dat die man veur den principaelsten onder-
den Catholijcken / en der Minder-broeders sunder-
linghe vriendt van yeghelijcken wierdt gheacht /
(ghelijck hy oock was) ende dat ouer-sulchs de
Geusen / soo verre sy de ouer-handt quamen te krij-
ghen / sonder twijfel sijn huys souden deur-soecken:
sijnen raedt veranderende / heeft die vaten van daer
doen halen / ende naer t' Casteel draghen. Want t'sel-
ue Casteel / als ghelegghen aen der stadts vesten aen
den cant van de veur-by-loopende riuiere / ende wel
sterck / wierdt doen ghemeynlijck vande Catho-
lijcken ghehouden veur een sekere bewaernisse veur
het goedt ende veur de menschen / by-sonder midts
dat vele niet en twijfelden oft daer en soude in tijds
onder-stant van elders ghesonden worden: om dat-
men veur seker seyde / dat tot dien eynde nu al-reede
boden met bzieuen aen des Conincks officiers tot
andere

andere plaetsen ghesonden waren. Maer ter wijlen dat men dit doet oft meynt dat het gedaë word/ soo hebbē sommige Geulche borghers al neerstigher en oock wel looser als die Catholijcken hen saecke besteken. Sy hebben verlocht dat men een vendel soldaten oft twee van Doordrecht tot hen stracks senden soude/ de welke het onder-stant/ dat de Catholijcken verwachtē/ souden verraschē. D'welck al-soo met grooter neerst beschickt is. Want den 25. Junij s moorghens ten acht uren/ soo hebben hen teghen ouer de stadt ende t' Casteel verthoont der-thien schepen/ met omtrent 150. soldaten inde riuere seplende. Als doen dan de borghers binnen der stadt de sommighe verflaghen zijnde/ de sommighe op-roer maeckende/ soo is grootelijck vermeerbert de vzele der ghener die om hen Orden oft officie byde ketters alder-meest inden haet waeren. Waer-om Nicolaus doen ter tijdt/ op dat hy niet en soude schijnen oft Godt te tenteren oft sijn officie niet te doen/ sijn vzoeders haestelijck by een roepende/ hebbende hen naer den tijdt vermaent/ soo heeft hy elck een vry orlof ghegheuen te vluchten daer hy wilde/ oft daer hem soude duncken dat hy alderbest vanden vbandt bevyjdt soude zijn. Maer hy met eenighe die vandē seluen sin waren hadde veurghenomen in't Clooster te bliuen. Oock mede de Religieuse maeghden oft Nonnekens/ die tot sijner toesicht stondē/ heeft hy del-ghelijck toe-gelaten/ ghemerckt dat de teghenwordighe noodt sulck verepschte/ dat sy wpt het Cloosters slot tot henne Catholijcke vzienden ende kennisse souden moghen vertrecken/ om hen leuen ende eere al-soo te moghen bewaren: want de ghene die vzier meynden te wesen tot andere Catholijcke steden te vluchten/ die hadde hy s daeghs te veuren laten gaen.